Stora barn

EN ÄKTENSKAPSHISTORIA

Af *Elda Larson.*

(Forts. fr. föreg. nr.)

VI.

ETT KORS I ALMANACKAN.

"Hvad är det för ett kors, du ritat i almanackan?" sade Mira en dag till sin man, då hon satt vid skrifbordet och i hushållsboker förde in några utgiftsposter. "Jag har länge undrat, hvad det skall ha för betydelse?"

"Åh, inte någon vidare betydelse just," svarade Leif med låtsad lik giltighet men inom sig jublande öfver, att han nu så lätt skulle kunna få framstädt den saken. "Minnes du den dagen?" gaf han till genfråga.

"Ja, något," smålog Mira.

"Var du borta eller hemma den dagen?"

"Jag hade en gräslig snufva och var hemma."

"Ensam?"

"Nej!"

"Hvem var här då?"

"Bara tant Frida," svarade Mira småslugt.

"Åh, åh! Jag kunde tro det," svarade Leif jublande och gaf sin hustru helt omotiveradt en omfamning, het och häftig, under det han tänkte:

"Hvad i all världens namn har hon gjort och sagt, att resultatet blifvit så lyckligt och därtill alldeles ögonblickligt!"

Emellertid var Leif inte ändå på det klara med saken, utan skulle först från andra hållet, d. v. s. hos svärmodern, höra, hur därmed förhöll sig.

Vid första lägliga tillfälle styrde han därför kosan hem till modern i akt och mening att utfråga äfven henne.

Men det var inte just så lätt att få talet på den 24 maj.

Därför frågade Leif midt i samtalet, delvis afbrytande detta:

"Kära mamma, mins du den 24 maj?"

"Om jag mins den", sade modern och smålog lika småslugt som Mira nyss.

"Har tillbragte du den dagen?" frågade Leif vidare.

"Åh," svarade modern tankfullt, "den dagen glömmer jag nog aldrig."

"Var den då så glad?" frågade Leif.

Den var både ytterst smärtsam och glad tillika," svarade modern hemlighetsfullt.

"Var här någon särskildt den dagen?" fortsatte Leif förhöret.

"Blott Frida Kull," sade modern med ett underligt ansiktsuttryck.

Leif hoppade till, men sansade sig snart åter.

Åh, i hans familj var det visst ingen som skulle glömma den 24 maj.

Men *hvad* hade då den kära, gudomliga tant Frid gjort? Kunde hon då rent af trolla?

På ett enda ögonblick få bukt med en däraktig, flärdfull liten yrhätta och hennes raka motsats, en pedantisk, allvarsam, gammaldags fru? — — —

Allt detta genomflög Leifs hufvud.

Leif förstod ej, att den enkla men svåra konsten att *rätt* bedömma och uppfatta de olika karaktärerna och att *vist* handla, när ögonblicket är lämpligt, är värdt mera än trolleri

VII.

ÄN EN GÅNG TVÅ ÄKTA MÄN.

Leif vandrade gatan framåt, hvisslande litet smått och svängande med sin promenadkäpp.

Herre Gud, så vackert och strålande allt var, så fåglarne sjöngo, så, ja, så glittrande glad han själf var . . .

Hans strålande stjärna, hans Mira, var lika klar och glänsande och gaf löfte om en ljus framtid, om lycka och om harmoni.

Men se, kommer inte Gottlieb Selig där borta? mörk och dyster, med händerna i fickorna, käppen under armen, cigarren' — ehuru slocknad — emellan de smala läpparne.

Så tungt han går. Nu mötas de. Efter ömsesidiga hälsningar säger Gottlieb:

"Det är så sant, att detta, som folket säger?"

"Hvad säger folket *nu*?" frågade Leif, och den eljes så lugna blicken flammade till.

"Åh, bara att ett underverk händt er. Att ni äuyo befinner er i smekmånaden," svarade Gottlieb.

"Topp, rätt gissadt," log Leif och vredesflammen byttes i ett ljust glädjeskimmer.

"Och orsaken?" frågade Gottlieb med ett matt försök till att le.

Nu satte Leif sin mun till Gottliebs och hviskade: "Tant Frida har trollat."

"Du narras, är det *verkligen* hon," frågade Gottlieb tvifvande.

"Jo, Jo," svarade Leif med en ifrig nickning under hårdt sugande på cigarren.

Men så kommo andra bekanta till.

VIII.

GOTTLIEB OCH FRIDA.

Dagen därefter kom det ett litet visitkort från Gottlieb Selig till Frida Kull, innehållande dessa ord:

"Ack, glöm icke *mig*!" "Förglöm mig ej!"

"Se så," sa' Frida skrattande, "nu härmar han välnaden i Hamlet."

"O," tillade hon, höjande ögonen i komisk förtvifian, "hvad de karlarne äro odrägliga, när de börja i moll!"

"Men" — något lugnare — "kan jag inte hjälpa honom? Inte blir det något lätt arbete, alls inte så lätt som med Mira och tant Brugge, ty där visste jag ju något så när orsaken till missämjan, men hvad i all världen kan orsaken vara här?"

Till svar å sitt drastiska kort fick Gottlieb emottaga ett dylikt, hvarå stod prändadt:

'O, svara mig, säg mig orsaken! Kom, kom snart!"

Ett matt leende flög öfver Gottliebs anletsdrag, då han genomögnade de få orden:

Dagen därpå stod han och ringde på hos fröken Frida Kull.

"Åh, bara nu inte folk säga ,att *vi* äro kära i hvarandra, och att det är *jag*, som lagt mig emellan 'barken och trädet'," smålog tant Frida, sedan hälsningar och dylikt blifvit undanstökade.

Men nu skrattade Gottlieb så hjärtligt, som han ej på länge gjort. Och tvifvelaktigt är det, om Frida ej kände sig en liten smula "stucken" af det öfverdrifna skrattet, ty litet fåfäng och ömtålig vis-a-vis sin ålder är nu, gudnås så visst, de allra flesta Evas döttrar.

Snart blef Frida därför allvarsam och frågade:

"Nå, Gottlieb, skall jag hjälpa dig, så får du först säga mig den egentliga grunden till er missämja, och för det andra får du vänta, tills ett lämpligt tillfälle yppar sig!"

"Hvad det första angår," sade Gottlieb, "så är det totalt omöjligt. Jag hvarken kan, får eller vill säga dig den, och hvad det andra beträffar, så *kan* jag inte vänta längre, om jag inte skall blifva alldeles tokig, och alla mina egna bemödanden äro ej krönta med den minsta smula framgång."

"En läkare behöfver veta det ondas säte, rot och upphof, men *du* tror visst, att jag kan hexa bort all hjärtesorg och kärleksnöd," sade Frida.

"Ja, nära på," svarade Gottlieb, och han tillade bönfallande:

"Gå blott och tala med Calla, och allt blir nog bra."

"Så enfaldig, så *dum* du rent af är," mutlrade Frida, ehuru smickrad i djupet af sitt hjärta. "Men nog skall jag söka göra mitt bästa."

IX.

"SKALL DET LYCKAS ELLER EJ?"

Så tänkte Frida, när hon, eljes så frimodig, nu stod dröjande i Calla Seligs rum.

Hur påträngande hennes förehafvande syntes henne, och hur hopplös utsikten till framgång!

Hur osäker och "malplacerad" tant Frida i alla afseenden kände sig, där hon ännu stod nästan ända nere vid dörren!

Längst framme i rummet, med fönstrets gula sidengardin till bakgrund stod husets alldeles svartklädda värdinna, skön, men nästan lik som utan lif och blod.

Intet vänligt "goddag" hördes, intet mjukt stig fram".

Först hade Frida tyckt sig höra sitt namn ropas i samma tonfall, hvarmed Cæsar sade sitt: "äfven du, min Brutus!" men det måste hafva varit en inbillning af Frida.

Hur länge skulle Calla stå så där med ögonen onaturligt stelt stirrande på Frida? — ögonen, på en gång brännande, olyckliga och nemska...

Men nu började Frida blifva sig själf, och i en ton: som hon försökte och delvis lyckades göra så naturlig som vanligt, sade hon raskt:

"Goddag!" — Intet svar... "Goddag!" — högre. Nu ändtligen svarade Calla "goddag," men stelt och utan att röra sig.

"Hvad betyder det här? frågade Frida, nu fullkomligt sig själf, lugn och säker.

"Det borde hellre *jag* fråga," blef det kalla svaret

"Här kommer jag i all vänlighet för att hälsa på dig, och så möter du mig på ett högst tragiskt sätt. Får en dödlig fråga, hvem som kränkt ers höghet? frågade Frida med en lyckad, skämtsam ton, ehuru Gud skall veta, att hon i sitt hjärta var allt annat än glad.

(Forts.)

Resebref.

(Forts.)

Först i skymningen lämnade vi den vänliga familjen Larson samt de kära vänner, som dröjt kvar för att se vår afre-a Trots motstånd och den igendrifna vägen. nådde vi Edmonton kl. å12. där vi på Queens hotell visades in i ett elindigt kyffe. Alla andra rum voro upptagna, sades det, och som vi skulle tidigt upp följande morgon, läto vi oss nöja därmed Dot finnes nog mycket dåligt här i värld den, som döljes under ett vackert namn.

Nästa morgon var klar, men bister. Solen gick upp när vi körde öfver den frusna Saskatchewan, och i god tid voro vi vid stationen. I Wetaskiwin tog jag åter in hos G. Beng'son. Han och J Nilson hade arrangerat om missionsmöte för söndagen. På detta möte talade, utom jag själf, Bergen, Nyqvist, Nilson, Bengtson och en metodistpräst. Rätt många voro närvarande, trots snöstormen. Hemkommen till Bengtson hade jag ett långt, lärorikt, ömsom skarpt, ömsom trefligt samtal med Nilson öfver flera läropunkter. Han är en god debattör som tror endast påtaglig sanning. Skada bara, att vi äro så långt skilda.

Som tåget icke gick söderut förrän tisdagen, gick jag öfver till Bergens möte måndagskvällen, där vi hade en uppbyggelig stund. Farväl, Bergen! — Följande dag hade jag att lämna Wetaskiwin och bjuda farväl med broder Bengtson, och hans fru Johanna. I dess hem såväl här som i gamla Sverige har jag haft många trefliga stunder, och min önskan är, att vi måtte få träffas i vårt gemensamma fadershus efter lifvets strider och äflan.

I sällskap med Linde togs tåget till Red Deer. Besöket gälde det skandinaviska settlemtet kring Swan Lake, och dit ut fingo vi åka med en isländare vid namn Reinholdt. Under vägen samtalades mest om Island och våra gamla förfäder, och erhöll jag många intressanta upplysningar. Så berättade han, huru det eldsprutande bärget Hekla varit i värksamhet endast 17 gånger under 1000 år, samt att de båda källorna, stora och lilla Geisern, som med vissa mellanrum, olika långa, för hvardera källan, kasta upp sitt heta vatten. efter sista jordbäfningen därstädes, bytte om takt. Komna till kolonien fick jag se en s. k. "skidgard". d. ä. en med lutande störar, fem i höjd, kringstängd trädgård. Det var samma slags stängsel och med samma slags namn. som våra skandinaviska förfäder begrgnade för öfver 10 60r.

Landet är skog och böland. Skogen består af asp och gran. Mejeriaffären synes gå bättre än åkerbruket. Skandinaverna, till ett antal af 30 familjer, bo till större delen väster om sön Swan Lake Som denna sjö är grund och fisklös, ha de börjat tänka på att få den urtappad samt äfven fått tillåtelse därtill. Här torde därför blifva en af de största höslotter i hela Canada

Första kvällen togo vi in hos familjen Lindholm, där vi stannade öfver natten. Under den öfriga tiden af min vistelse här lade vi vårt läger hos familjen Halvorson, där vi snart voro hemma Trenne gånger voro vi samlade kring Guds ord och Gud har ju lofvat, att det icke skall komma tillfänget tillbaka Den sista natten stannade vi öfver hos en landsman Erikson På väg till stationen den följande dagen, sågo vi nere i dalen den stora hönsgården vid Red Deer. Nu är det annat pris på höns än för sju år sedan. då en höna kostade en dollar. Under vägen till Calgary syntes vi hafva kommit in i ett annat klimat. Chinookovinden strök fram öfver slätten. och snövattnet skyndade ned för bärg och backe I Calgary voro gatorna i dot närmaste torra, och vi kunde promenera utan päls och öfverrock Hos Mr Ström, som arbetar om natten på stadens upplysning. stannade vi öfver till tisdagsmorgonen och hade i detta gästvänliga hem tvänne möten. Gud har äfven här några af sina barn. (Forts.)

Skand. Kyrkor i Winnipeg.

SV. EV LUTHER SIONS KYRKAN, af Henry och Laura st. Söndagar: Högmessa kl. 11 f.m., Söndagsskola 3.00 och Aftonsång 7.30. Ungdomsmöte 2dra och 4de torsdagen i månaden Predikan hvarje tisdags qväll vid Louise Brridge och hvarje onsdags qväll kl. 8 e. m. i kyrkan.

E REHNER, pastor.
Bostad: 426 Fonseca st.

FÖRSTA SKANDINAV. MISSIONS kyrkan, hörn. af Logan och Ellen st. Söndagsgudstjänster kl. 11 f.m., Söndagsskola 3.00 e. m.. Aftongudstjenst 7.00. Bönemöte onsdagar kl. 8 e. m. Ungdomsmöte tredje fredags kvällen i månaden.

N HEINER pastor.
Bostad: 291 Fountain st

SKANDINAV BAPTIST KYRKAN. hör af Elle och Logan St. Söndags gudstjänst kl. 11 f. m. Söndagsskola kl. 12 f. m., Aftongudstjänst 7.00 Bönemöte Onsdagar kl. 8 e. m. Ungdomsmöte hvarje fredags kväll

C. A. JOHNSON, pastor.
Bostad: Ellen street invid kyrkan.

CROTTY & CROSS.

Main Str. midtemot City Hall.

FASTIGHETSMAKLARE.

Billigt farmland i Springfield municipality nära Goner, Tyndal, Selkirk och Beauséjour stationer Priserna äro från $1.00 till $3.00 pr acre mot en tiondedel kontant resten på nio årliga afbetalningar. Listor och kartor på begäran.

Kol & Ved.

Bredvid Postkontoret. D. E. ADAMS, 407 Main St.

Obs.! Vi hafva några goda begagnad "Hjul" till salu. 27.4.1e

DRYCKENSKAP kan BOTAS

ÄR EDER MAN, BRODER FADER eller någon annan anhörig begifven på Dryckenskap? Vi ha ett säkert botemedel som kan gifvas med eller utan patientens vetskap. Skrif på engelska för erhållande af närmare underrättelser, närslut 2 cts frim. Adress: DR W. H. SAUNDERS & Co Chicago, Ill.

12, 10, 12

Nils Schmidt,

Wetaskiwin,

ber få fästa landsmännens uppmärksamhet på sitt nederlag af **Cigarrer, Öl, Viner & Spirituosa**

Beställningar pr post expedieras noggrant. Skrif efter priser.

Manitoba-North West BANAN.

Reguliera passagerareståg afgå:

Mot VESTER:

Från Winnipeg kl. 11,15 på tisdagar trsdagar och lördagar till Portage l. Prairie. Minnedosa och mellanliggande platser

Blandade tåg

afgå från Minnedosa vid passagerarestågs ankoms, såsom härunder utvisas.

Mot ÖSTER:

Från Minnedosa och mellanliggande platser, på månd., onsd. och fredagar. Blandade tåg ankomma till Minnedosa såsom härunder utvisas.

Pass. Tisd. Torsd & Lör.	STATIONER.		Pass. Månd Onsd & Fre
11.15	W.B. Winnipeg	E.B.	20.45
Tisd & Lörd	Bla't Tors	Bla's Fred	Månd Onsd
13.25	1250	Portage la Pr.	18.15 18.28
15.05	15.15	*)Gladstone	15.55 18.15
16,08	17.30	Neepawa	14,00 15 55
17,00	16.15	Minnedosa	12.30 15.1[illegible]

Ank. Yorkton Afg

Tis. Tors. 1.20 Månd. 8 30
Lörd. 2 30 Ons. Fred 7 00

*)Måltider. Tågen stanna vid stationer mellan Portage la Prairie och Winnipeg endast efter signal eller när passagerare vilja stiga ombord.

W. R. BAKER, General Manager. A. McDONALD Asst. Gen. Pass. Agt.

Tågen afgå

från C. P. R. Stationen till

Montreal dagl.	(utom fred.)	16.00
Vancouver	" "	16.30
Deloraine	" (utom sönd.)	10.45
Brandon	" "	16.30
Glenboro	" "	10.30
Rat Portage	"	7.00
Emerson månd. & fred.		7.30
Stonewall tisd., torsd., lörd.		12.20
West Selkirk mån., ons., fred.		18 30

Tågen Ankomma från

Montreal dagl.	(utom tisd.)	10.15
Vancouver	"	14.40
Brandon	" (utom sönd.)	4.20
Deloraine	" "	15.45
RatPortage	" "	18.00
Glenboro	" "	15.15
Emerson månd. & fred.		17 10
Stonewall tisd., torsd, lörd.		18.20
WestSelkirk tisd., torsd, lörd.		10.10

Afg. till ST. PAUL dagl. 14.10
Ank. från d:o " 13.35

PATENTS PROMPTLY SECURED

Write for our interesting books "Inventor's Help" and "How you are swindled." Send us a **rough sketch** or **model** of your invention or improvement and we will tell you **free** our opinion as to whether it is probably patentable. We make a specialty of applications rejected in other hands. Highest references furnished.

MARION & MARION
PATENT SOLICITORS & EXPERTS

Civil & Mechanical Engineers, Graduates of the Polytechnic School of Engineering, Bachelors in Applied Sciences, Laval University, Members Patent Law Association, American Water Works Association, New England Water Works Assoc. P. Q. Surveyors Association, Assoc. Member Can. Society of Civil Engineers.

OFFICES: NEW YORK LIFE B'LD'G., MONTREAL, CAN. ATLANTIC BUILDING., WASHINGTON, D.C.

Calgary-Edmonton
—och—
Qu'appelle-Long Lake
JERNVÄGS BOLAG

Till Salu Utmärkt
ÅKERBRUKSLAND
på Billiga och Lätta vilkor

FRITT REGERINGSLAND
kan ännu erhållas inom korta afstånd från dessa jernvägars Stationer

STADSTOMTER
vid alla stationer efter ofvannämnda Jernvägar.

Alla närmare upplysningar meddelas bredvilligt af

Osler, Hammond & Nanton,
Land Department.
381 MAIN ST. - WINNIPEG.

Land från **3.50** till högre

THOS J. PORTE.

MAIN ST. *MCINTYRE BL.*

Skylt: "den röda örnen.

Små omkostnader—liten förtjänst. Orders pr post ombesörjas noga. Etra fin reparationsverkstad.

Juvelerare. Winnipeg.